

ADVENDIAJA III PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Js 61:1-2 10-11)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Issanda Vaim on minu üle, sest Issand on mind salvinud. Tema on mind läkitanud viima vaestele rõõmusõnumit ja parandama neid, kes on murtud südameelt, kuulutama vangidele vabakssaamist ja avama pimedate silmi, teatama Issandale meelepärasest aastast. Ma rõõmustan väga Issandas ja mu hing hõiskab Jumalas, sest tema on mind riietanud lunastuserüüga ja katnud mind õiglusekuuega, nagu peigmeest pannakse pulmariidesse, nõnda kui ehitakse pruuti. Sest nii, nagu maa annab saaki ja aed laseb külvil võrsuda, nõnda laseb Issand õiglusel ja kirkusel kasvada kõigi rahvaste ees. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps Lk 1:46-48 49-50 53.54 R. Js 61,10)

R: Minu hing hõiskab Jumalas, mu Õnnistegijas.

Minu hing ülistab Issanda suurust

ja mu vaim rõõmustab Jumalas, minu Õnnistegijas,
sest ta on vaadanud oma teenija alanduse peale.

Vaata, nüüdsest peale kiidavad mind õndsaks kõik sugupõlved,

R:

Sest tema, kes ta on vägev, on mind suuremeelselt kohelnud
ja tema nimi on püha.

Tema halastab põlvest põlve nende peale,
kes teda kardavad.

R:

Näljasolijad on saanud temalt häid ande,
rikkad on ta tühjalt minema saatnud.

Ta on vastu võtnud oma sulase Iisraeli,
tuletanud meelde oma halastust.

R:

(Teine lugemine 1Te 5:16-24)

Lugemine püha apostel Pauluse teisest kirjast tessalooniklastele:

Vennad, olge alati rõõmsad, palvetage lakkamata ja tänage kõige eest – seda tahab Jumal teie käest, kes te olete Jeesuse Kristuse omad. Ärge kustutage Vaimu, ärge põlake prohveti viisil kuulutamist, katsuge kõik läbi – see, mis on hea, pange tallele, kuid hoiduge kõiksuguse kurja eest. Aga rahu Jumal ise pühitsegu teid kõigiti, et teie vaim, hing ja ihu säiliksid laitmatuina meie Issanda Jeesuse Kristuse tulemiseni. Jumala peale, kes teid kutsub, saab loota – küll tema viib kõik täide. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Js 61:1)

Halleluuja. Issand on mind läkitanud kuulutama vaestele õndsusesõnumit. Halleluuja.

(Evangeelium Jh 1:6-8 19-28)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Jumal läkitas mehe, kelle nimi oli Johannes. Tema tuli valgusest tunnistust andma, et kõik hakkaksid uskuma tema läbi. Tema ise ei olnud valgus, vaid ta pidi tunnistama valgusest, sest tõeline valgus, mis valgustab iga inimest, oli tulemas maailma.

Ja see on Johannese tunnistus, kui juudid läkitasid Jeruusalemmast preestreid ja leviite tema käest küsima: “Kes sa oled?” Ja tema tunnistas ega salanud mitte: “Mina ei ole Messias.” Aga nemad küsisid: “Kes sa siis oled? Kas sa oled Eelija?” Ja tema vastas: “Ei, ma ei ole.” – “Kas sa oled prohvet?” aga tema vastas: “Ei.”

Siis küsisid nad tema käest: “Kes sa siis oled? Sest meie peama andma vastuse neile, kes meid on läkitanud. Mida sa ise enda kohta ütled?” Ja tema vastas: “Mina olen hüüdja hääl kõrbes: Tehke sirgeks Issanda tee – nõnda nagu on öelnud prohvet Jesaja.”

Aga mõned nende seast olid variseride hulgast, ja nemad küsisid Johanneselt: “Kui sa ei ole ei Messias, Eelija ega prohvet, miks sa siis ristid?” – “Mina ristin veega, aga teie keskel seisab juba see mees, keda teie ei tunne. Tema tuleb pärast mind, ja mina ei ole väärt tema sandaalirihma lahti päästma.” See sündis Betaanias, idapool Jordanit, kus Johannes oli ristimas.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad. “Eks lakka mu päevade pisku? Jäta mind, et võiksin olla pisutki rõõmsam,

enne kui ma tagasitulekuta lähen pimeduse ja surmavarju maale – maale, kus pimedus on pilkane, kus on surmavari ja kaos ja kus valguski on pimedus!” Nii kõlas kord hiibisõnum piibliraamatust, Iiobi enda suust. (Ii 10:20-22) Masenduse hetkedel, mil inimene tunnetab oma võimetust näha enda isikus ja oma käitumises midagi head, võib igaüks pöörduda Jumala poole just selle palvega: jäta mind, et oleksin vähemalt siin maa peal natuke rõõmsam, sest tulevik on tume, ja ka kõik see, mida me praegu peame valguseks, võib lõpuks kaduda lõputu olematuse pimedusse. Kuid oma sisimas me siiski loodame, kahetseme oma patte ja usume, et valgus, mis pidi tulema kord maailma, on siiski kusagil olemas, et ka meil on võimalus pääseda uude algusse, uude maailma, kus pimeduski on valgus... Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, millega ma saaksin teile tõestada, et Jumal on olemas? See oleks üks väga pikk jutt, täis poolt- ja vastuargumente, milles inimesest hooliva Jumala olemise kasuks jääb pahatihti vaid viiskümmend üks protsenti neljakümne üheksa vastu – ja sedagi vaid nende jaoks, kes on Jumala ligiolu juba mingi viisil kogunud. Lihtsam oleks teha imesid, vastata paljude sõnade asemel kasvõi ühe selge teoga. Kahjuks aga ei saa inimene teha imesid omaenda tahtest, ja kui Jumal selleks oma väge ei anna – ja tavaliselt ei anna –, siis ei jää muud üle kui püüda ilma läbi saada.

See oli ka Ristija Johannese saatuse, kellele Jumal oli andnud ülesande kuulutada rõõmusõnumit kauaoodatud Messiaase peatsest tulemisest. Kuid sõnad polnud siiski ainus vahend, mida Johannes kasutada sai. Võibolla rohkemgi kuulutas ta oma eeskujuga, nii nagu Jeesus rahvale etteheiteid tehes pärast tunnistas: “Ristija Johannes on tulnud, ta ei söö leiba ega joo veini, ja teie ütlete: “Tal on kuri vaim!” Inimese Poeg on tulnud, sööb ja joob, ja te ütlete: “Ennäe, see inimene on söödik ja veinijoodik, tõlnerite ja patuste sõber!”” (Lk 7:33-25)

Jeesus oli Jumala Poeg, temal oli meelevald nii sõnas kui teos. Võibolla on tema käitumine meie jaoks vahel selles mõttes veidi eksitav, jätab tunde nagu oleks iga temasse uskuva inimese ülesanne teha vägevaid imetegusid. Ristija Johannese eeskuju on selle kõrval aga hoopiski elulähedasem, andes meile mõista, et laitmatu elu on see eesmärk, mille poole võime kõik pürgida, parandades meelt, et meie rikkumatu vaim oleks evangeeliumi kuulutamise eeltingimus, ja et etteheited, millega meid soovitakse tühistada, osutuksid vaid alatuks laimuks.

Armsad õed ja vennad, inimene kasvab vigadest õppides ja sageli on tema noorusaeg palistatud eksimustega. Nende vääratuste tagajärjed ei kao küll päriselt, kuid paljutki saab hüvitada juba selle kaudu, et neid vigu enam ei korrata. Meeleparandus ei ole kunagi kerge ja nõuab alati

eneseületamist, endale tunnistamist, et minu elus on valdkondi, milles ma ei ole hea inimene. Nendest seikadest saab masendus jõu teha oma Loojale etteheiteid: Jumal, miks sa mind löid? Miks löid sa mu just niisuguseks, miks andsid just sellise saatuse!? Kuid inimese ülesanne seisneb suures osas ka leppimises sellega, mis läks halvasti, mida ta enam muuta ei saa, mis ei ole tema meelevaldas, või mida pole võimalik tagantjärele enam ei heastada ega olematuks teha.

Kõigest halvast hoolimata on aga laitmatu elu jätkuvalt meie eesmärk. Laitmatu elu poole püüdlemise väärtus seisneb selles väikeses tegusas maailmaparandamises, mis on antud iga inimese kätte, käitumises, mis on jätkusuutlik, millel on tulevikku nii käesoleva reaalsuse kui igaviku jaoks. Aamen.